

ejende institutioner på grund af overenskomstsyste- met ikke har opbygget kapital til at imødegå en om- stilling fra overenskomstdækning til salg af enkelt- pladser. I øvrigt rummer driftsoverenskomstsyste- met muligheder for udvikling af differentierede og flexi- ble tilbud til stofmisbrugere.

På den anden side er der i driftsoverenskomstsyste- met, der siden bistandslovens ikrafttræden har regu- leret forholdet mellem private institutioner med opgaver på det sociale område og kommuner/amts- kommuner, ret faste og snævre rammer for virksom- heden, herunder normerings- og aflønningskrav. Forslaget lægger derfor op til – som supplement til det eksisterende overenskomstsistem – at kunne eta- blere mere varierede samarbejdsmodeller med større selvbestemmelse for de private institutioner eller foreninger, der dog samtidig betyder, at de private tilbud ikke på forhånd er sikret opgaver og dermed indtægter, men må konkurrere på pris og kvalitet. Herved er der muligheder for udvikling af behand- lingstilbud, som i højere grad er økonomisk tilpasset det konkrete behov, og som kan inddrage brugerne mere aktivt i tilbudenes behandlingsmæssige og so- ciale aspekter.

Med det foreliggende lovforslag er det ikke hen- sigten at udvide de givne budgetmæssige rammer. Men en økonomiserings- og fleksibiliseringsmulig- hed – som ovenfor beskrevet – kan betyde en bedre udnyttelse af de samlede ressourcer.

Umiddelbart giver de foreslåede entreprisvilkår ikke amtskommunerne en generel tilsynsforpligtelse med det private tilbud, men gennem de indgåede af- taler bør det sikres, at den aftalte behandling er af en kvalitet, som det offentlige og brugerne kan være tjent med.

Ligesom det er tilfældet med tilbud til borgerne i det hele taget fra offentlig side, kan det f.eks. ske gennem udvikling af kvalitetskontrol og kvalitetssik- ring.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at Social- ministeriet har godkendt, at der i Københavns Kom- mune gennemføres en forsøgsordning, hvorefter den selvejende institution Dag- og døgncentret på entre- prisvilkår modtager stofmisbrugere i behandling. Andre amtskommuner og kommuner vil kunne til- slutte sig forsøgsordningen. Forsøget trådte i kraft den 1. april 1994 og løber til og med den 31. decem- ber 1995. Det er således for tidligt til, at der kan fore- liggende erfaringer fra forsøget.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Visitationsomlægningen af behandlingstilbudet fra kommunalbestyrelsen til amtsrådet ligesom den

ændrede finansiering af private tilbud skønnes isole- ret set ikke samlet at give offentlige merudgifter og kun at have mindre administrative konsekvenser. Staten opnår en besparelse, idet primærkommuner- ne kun i meget begrænset omfang kan opnå statslig refusion for ophold på institutioner for stofmisbrug- ere. Denne besparelse er skønnet til 18,7 mio. kr. Skønnet er forbundet med stor usikkerhed.

Amts(kommunerne) overtager finansieringen af disse ophold. Primærkommunerne får også merud- gifter ved omlægningen, idet enkelte stofmisbrugere er pensionister, for hvem kommunerne har fået ud- gifterne efter pensionslovens § 17 refunderet med 75 procent. Ved lovændringen bliver primærkommun- nernes finansieringsandel 50 procent.

For fordelingen af udgifter til amter og kommuner er følgende i mio. kr.:

Merudgifter	1995	1996	1997	1998
Kommunerne	0,6	0,6	0,6	0,6
Amterne	18,1	18,1	18,1	18,1

Forslagets økonomiske konsekvenser vil blive for- handlet med de kommunale parter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

§ 68 a blev med virkning fra 1. januar 1993 udskilt fra børne- og ungeområdet regler, efter en ændring af bistandslovens § 36, hvorefter foranstaltninger for børn og unge som hovedregel skal ophøre ved det 18. år. Baggrunden for bestemmelsens indsættelse var at bevare muligheden for, at unge, der er fyldt 18 år, også i en periode skal kunne tilbydes støtte i form af ophold i et godkendt opholdssted, jf. § 66, eller plads på en døgninstitution eller mulighed for am- bulant behandling på en institution, jf. § 96.

Målgruppen for § 68 a: Personer, der er fyldt 18 år, med svære psykiske og sociale vanskeligheder, svarer til den gruppe, som efter den tidligere § 36 kunne modtage støtte. Det vil typisk sige personer med svære adfærdsproblemer, herunder misbrugsproble- mer, der har behov for et midlertidigt ophold uden for hjemmet for at blive stabiliseret. Det er afgørende, om den pågældende under hensyn til sin person- lighedsudvikling vil kunne forvente at få udbytte af støtten, og om den pågældende ønsker en sådan støtte.

Ændringsforslaget er en følge af, at aldersgrup- pen, der har behov for tilbud, specielt tilbud om stof-